

Francis Farrell: Ukrajina stále může prohrát válku. Pojďme si některé věci ujasnit

kyivindependent.com/francis-farrell-failing-to-empower-ukraines-victory-the-west-makes-possible-its-defeat

27. listopadu 2023

81

jít

Do 1. prosince zbývají 3 dny. Do té doby nám pomozte získat 500 nových členů!

[Přejít na obsah](#)

Poslechněte si tento článek

0:00 / 15:17

Nevýslovně

Tento zvuk je vytvořen s pomocí AI

Letošní listopad byl zde na Ukrajině obzvláště ponurý.

Za poslední měsíc posloužily dvě mediální senzace ve velkých západních časopisech jako střízlivý budíček o stavu války.

Za prvé, profil Simona Shustera v časopise TIME o „osamělém boji“ ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského 20 měsíců po válce, Zelenského chladné přijetí ve Washingtonu jako podpora Ukrajiny ze strany USA pokulhává a jeho zjevná izolace od některých z jeho nejvyšších představitelů, kteří vidí vyhlídky na vítězství jsou čím dál slabší.

Tento celovečerní film byl na hony vzdálený hrdinskému ztvárnění Zelenského, které v květnu 2022 poskytl Shuster, který měl k ukrajinskému vůdci během války v plném rozsahu důslednější přístup než kterýkoli jiný novinář.

Pak přišel rozhovor v The Economist s ukrajinským vrchním velitelem Valerijem Zalužnym, který téměř připustil, že válka je v něčem podobném patové situaci, uvízl ve vysoce intenzivních pozičních bojích, kde osvobodil pouhý kilometr zaminovaných, vybombardovaných. Ukrajinská půda má tendenci stát stovky životů, tisíce granátů a vybavení v hodnotě milionů dolarů.

Po obou dílech přišly další zprávy o napětí mezi Zelenským a Zalužným, rozdmýchané prezidentovou palbou velitele speciálních operací Viktora Chorenka, údajně za Zalužným zády.

To vše se odehrálo na pozadí zhoršující se situace na bojišti, kdy ukrajinská letní protiofenzíva vyvrcholila, aniž by dosáhla nějakých zásadních strategických zisků, zatímco Rusko znovu převzalo iniciativu na východě země.

Nechci se pouštět do politiky Zelenského nejužšího okruhu ani spekulovat o napětí mezi prezidentem a armádou v důsledku Zalužného sloupu. Chci udělat několik objektivních faktů o tom, kde se nyní ve válce nacházíme, proč tomu tak je a co můžeme očekávat v roce 2024 a dále, zda se podpora ze strany Západu pro Ukrajinu změní v rozsahu nebo charakteru.

1. Zalužnyi má pravdu. Frontová linie přes Ukrajinu se stala statickou a obsazování území je pro obě strany stále těžší a těžší.

Jak se válka vleče a obě strany mění způsob, jakým bojují, byla výhoda tradičního obránce dosud umocněna expanzí mobilizovaných armád obou stran, rozvojem válčení bezpilotních letounů, a co je nejdůležitější, posílením a vylepšením obranných linií . s opevněním a minovými poli.

Nepotřebovali jsme, aby nám Zalužnyi řekl toto: Bylo to jasné už měsíce pro každého, kdo sleduje válku se silným ohledem na realitu. Od Bachmuta přes letní ukrajinskou protiofenzívu až po prudký ruský útok na Avdiivku, operace obou stran v roce 2023 ukazují, že věk úspěšného manévrového válčení na Ukrajině pravděpodobně skončil a ještě dlouho bude, dokud nedojde k nějakým velkým změnám.

Zalužnyiho argument, že průlom může přijít přes technologickou převahu, také dává smysl, ale není to nic platné. Rakety dlouhého doletu, lepší možnosti elektronického boje (EW) a boje proti EW a

vítězství ve válce s drony by mohly pomoci Ukrajině získat převahu, ale to vše se musí spojit s pokračující konvenční vojenskou podporou ve velkém měřítku.

Obojí vyžaduje jednu věc: skutečné odhodlání Západu k úspěchu na ukrajinském bojišti.

Ukrajinský řidič dělostřeleckého kusu M109 poblíž Velyka Novosilka, 4. srpna 2023. (Agentura Diego Herrera Carcedo/Anadolu přes Getty Images)

2. Hlavním důvodem, proč se Ukrajina ocitla v této pozici, je to, že nedostala zbraně, které potřebovala ke změně hry, než se válka ustálila v tomto pozičním tahanici.

Zde si nemohu nevzpomenout na hořkosladké vzpomínky na loňský podzim, kdy těsně po osvobození Lymanu byla Ukrajina na pokraji postupu ke Kreminně a Sievierodonecku, což by mohlo způsobit další

kolaps ruské obrany. Rusko teprve začalo zoufalou mobilizaci svých občanů a ještě nezačalo budovat opevněné obranné linie, které se staly klíčem k zastavení ukrajinské protiofenzívy.

Představte si, že by tehdy Ukrajina měla rakety dlouhého doletu, západní tanky a další dělostřelectvo, včetně kazetových nábojů US DPICM, které byly vydány teprve letos v létě... Musím pokračovat?

Západ měl tolik času, a přesto se během 21 měsíců plné války nezdálo, že by měl pocit naléhavosti. Nyní jsme dosáhli bodu, kdy, protože Ukrajina nedostala to, co potřebovala, aby vyhrála krátkou válku, jsou země NATO nuceny lovit po celém světě dělostřelecké granáty a snažit se zvýšit svou vlastní produkci, aby udržely Ukrajinu nad vodou po dlouhou dobu. .

3. I když je stále tabu připustit, je nyní téměř nemožné popřít, že Západ, zejména Washington, si nepřeje úplné ukrajinské vítězství.

Stačí se podívat na měsíce a měsíce veřejných prohlášení, které nejlépe vystihuje unavené odhodlání podporovat Ukrajinu „tak dlouho, jak to bude potřeba“, odrážející se od Washingtonu přes Paříž až po Berlín. Při návštěvě amerického ministra obrany Lloyda Austina 20. listopadu na Ukrajině byla zvolena formulace „zde na dlouhou trať“.

Dokud to trvá k čemu?

Existuje důvod, proč západní představitelé nehovoří o obnovení ukrajinského suverénního území na jeho hranicích z roku 1991. Myšlenka, že Ukrajina skutečně porazí Rusko a pohrozí vrácením všech okupovaných území, včetně Krymu, je jádrem strachu Západu z eskalace a možného jaderného využití ze strany Ruska.

Tento strach není zcela neopodstatněný. Ano, každé ukrajinské vítězství bylo zásahem do Putinova ega a ano, každý nový západní systém dodaný na Ukrajinu v něm trochu kypí. Tyto „červené čáry“

však nejsou ničím ve srovnání s vyhlídkou, že ztratí všechno: válku, Krym a svou legitimitu jako cara budovajícího impéria. Teprve v tu chvíli se jaderná hrozba stává reálnou, ale v nebezpečí by byla Ukrajina a Ukrajina je připravena toto riziko podstoupit.

Watch Video At: <https://youtu.be/iRkSCvdhXUk>

4. Neochota Západu posílit ukrajinské vítězství není o nic jasnější než v otázce poskytování raket dlouhého doletu.

Rakety dlouhého doletu možná nejsou zázračné zbraně, které samy o sobě rychle ochromí válečné úsilí Ruska, ale určitě jsou dobrým indikátorem politické vůle.

Hlavním viníkem je zde samozřejmě ATACMS vytvořený v USA, který lze spustit přímo ze stejných systémů HIMARS a M270, které Ukrajina obdržela v loňském roce. Ukrajina od té doby veřejně prosila o ATACMS, jehož verze na dlouhé vzdálenosti by mohla zasáhnout jakýkoli cíl na okupovaných územích Ukrajiny, včetně strategicky klíčových letišť a Černomořské flotily.

„Myslíme si, že Ukrajinci mohou změnit dynamiku na bojišti a dosáhnout efektů, které chtějí zatlačit Rusy zpět, bez ATACMS,“ řekl v lednu tehdejší americký náměstek ministra obrany pro politiku Colin Kahl a dodal, že nejsou potřeba. cíle „přímo relevantní pro aktuální boj“.

To nebyla argumentace, ale otevřená lež.

Ukrajina konečně v říjnu obdržela starší verzi ATACMS s kratším dosahem (tyto mají udávaný maximální dolet pouze 165 kilometrů a nesou kazetovou municí spíše než jednu vysoce výbušnou hlavici) a okamžitě je začala používat. Ukrajinský útok 17. října na ruská letiště v okupovaném Luhansku a Berdiansku údajně zničil nejméně devět ruských vojenských vrtulníků a poškodil až 15 dalších. Byly to samozřejmě ty samé vrtulníky, které během čtyř měsíců protiofenzívy s velkým účinkem zasáhly ukrajinské síly.

Pak je tu německý Taurus, který létá ještě dále než ATACMS a může nést 480kilogramovou dvoustupňovou hlavici, ideální pro zničení nelegálně postaveného Krymského mostu mezi okupovaným poloostrovem a ruskou pevninou. Německý kancléř Olaf Scholz otevřeně přiznal svůj strach z toho, že Ukrajina použije tyto rakety proti mostu, a nebylo by příliš dlouhé naznačovat, že Washington má stejné výčitky ohledně ATACMS dlouhého doletu.

5. Válečné úsilí Ukrajiny závisí nejvíce ze všeho na Washingtonu, kde podpora obou stran pro Ukrajinu v Kongresu otevřeně pokulhává a prezidentské volby by to vše mohly zhatit.

Opět se vracíme k otázce času. Jakou váhu mohou mít fráze jako „jak dlouho to bude potřeba“ nebo „na dlouhou trať“ v demokratické zemi s volbami za pouhý rok? Co když k tomu přidáte fakt, že jasným favoritem na získání opoziční nominace je otevřený Putinův sympatizant, který aktivně vede kampaň proti vojenské pomoci

Ukrajně? Návrat postavy jako Donald Trump do prezidentského úřadu by nejen ohrozil americkou demokracii, ale mohl by pro Ukrajinu znamenat i život nebo smrt.

Ukrajinka přináší květiny na místo improvizovaného památníku padlým ukrajinským vojákům na náměstí Nezávislosti 26. září 2023 v Kyjevě. (Andriy Zhyhaylo/Obozrevatel/Global Images Ukrajina přes Getty Images)

6. I kdyby západní vojenská podpora nadále prosakovala, Ukrajina nemůže sama vést válku v této intenzitě navždy.

Ve válce v průmyslovém měřítku, jako je tato, existují určité zdroje, které ani ti nejštedřejší ze západních financí nemohou doplnit: lidé. Dokud bude Rusko schopno házet desetitisíce mužů a statisíce střel na ukrajinské linie, bude Ukrajina nadále ztrácet své nejlepší lidi neudržitelnou rychlostí.

Ať už je to odvádění stále více ukrajinských mužů do války, neustálá potřeba základů, jako jsou neprůstřelné vesty a auta, které by měli financovat civilisté, nebo mnoho dalších nesmírných sociálních a ekonomických tlaků, kterým je země v současnosti vystavena, věci nemohou pokračovat jako toto na neurčito.

Způsob, jakým Ukrajina odrazila ruský pokus dobýt Kyjev, vrátila úspěšnou protiofenzívu a zůstala v boji proti obrovské ruské vojenské mašinérii, není nic jiného než neuvěřitelné. Žádná země by nikdy neměla projít kampaní totálního vyhlazení, proti které Ukrajina stojí, ale ani od Ukrajiny nelze očekávat, že bude moci věčně odolávat tlaku.

7. Vysoké náklady na válku na obou stranách znamenají, že případná mírová jednání nejsou nemyslitelná, ale diskuse o nich obvykle vedou k omylu.

Řeči o mírových jednáních mezi Ukrajinou a Ruskem, často mezi těmi na Západě, kteří se staví proti pokračující vojenské pomoci Ukrajině, se obvykle ubírají lákavě zjednodušující kauzální cestou: omezit pomoc nebo ji úplně přerušit → donutit Zelenského „vyjednávat“ → mír na Ukrajině .

Proč jde země ve válce k jednacímu stolu?

Pokud jsou obě strany vyčerpané a mají silný oboustranný zájem na ukončení nepřátelství, pak se možná podaří dohodnout příměří. Ale pokud se rozvíjí válka mezi státy ve prospěch jedné strany, strana, která prohrála, by mohla žádat o mír a rezignovat na to, že se mnohého vzdají – často se přitom ponižují – v naději, že se vyhnou ztrátě všeho. Čtete mezi řádky a tyto argumenty k nátlaku na ukrajinského vůdce k jednání skutečně tlačí na to, aby Ukrajina začala prohrávat válku.

Tím se dostáváme do Ruska. S výjimkou úplné kapitulace není konec války jen Zelenského volbou – bez Putina se to stát nemůže, a proto musí něco zásadního posunout bojiště ve prospěch Ukrajiny, aby ruského diktátora přinutilo změnit kurz.

Ve stejný den, kdy Austin navštívil Kyjev, tweet americké mise při NATO uvedl, že Washington se „soustředí na stanovení podmínek pro spravedlivý, trvalý a udržitelný mír“. Příspěvek vyvolal u Ukrajinců spoustu rozzlobených reakcí a brali to jako přiznání, že USA nebudou podporovat Ukrajinu, dokud nezvítězí. Faktem je, že jsme to už věděli, ale problém je v tom, že zatím se nedělá ani část „nastavení podmínek“. Tenčící se zásoby zbraní a vnitropolitické rozpory nestanovily podmínky pro trvalý mír, ale místo toho pro to, aby Moskva byla obhájena ve svém plánu na vítězství.

[Připojte se k našemu společenství](#)

[Podporujte nezávislou žurnalistiku na Ukrajině. Přidejte se k nám v tomto boji.](#)

[Podpoř nás](#)

8. Ruská mise zničit nezávislou Ukrajinu se nezměnila. Moskva už nemá co ztratit a její strategie unavení Západu pomalu funguje.

"Pokud Rusko přestane bojovat, nebude žádná válka, ale pokud přestane bojovat Ukrajina, nebude žádná Ukrajina." Tato fráze se často opakovala v prvních měsících totální války a její pravda se od té doby nezměnila. Ani ruské maximalistické válečné cíle na Ukrajině nekladou za cíl. Od oficiálních prohlášení až po propagandistické vyprávění, Rusko nevykazuje žádné známky toho, že by se vzdalo zničení nezávislé Ukrajiny.

Bitva o Kyjev byla pro Rusko nejpotupnější porážkou, ale nezastavila reklamy na nábor do armády od slibujících ruských vojáků, že si budou moci brzy koupit nemovitosti v ukrajinském hlavním městě. Pokud se dodávka granátů na Ukrajinu zpomalí nebo úplně vyschne, Rusko téměř jistě začne pochodovat vpřed. Když to udělá, pro Ukrajinu to znamená více Bakhmutů a Avdiivků, více měst vymazaných ze země, více mučírén, více deportovaných dětí a tisíce dalších ztracených životů vojáků.

Znovu se nabízí otázka času. Jistě, Ukrajina může dostat dost na to, aby udržela linii proti Rusku v roce 2024, ale co v roce 2025 nebo 2026? Pokud by se v důsledku nedostatku vybavení, munice a personálu bojová schopnost ukrajinské armády dostatečně snížila, města jako Charkov a dokonce i Kyjev by se mohla znovu dostat pod hrozbu ruské okupace.

Ukrajínští vojáci hlídají v oblasti poblíž Kupianska v Charkovské oblasti 21. listopadu 2023. (Ozge Elif Kizil/Anadolu přes Getty Images)

9. K ukončení války s nezávislou Ukrajinou musí Západ poskytnout upřímné odpovědi na dvě otázky.

První otázka zní: „Co uděláte pro to, abyste trvale zabránili Rusku chtít a mít možnost zabrat více ukrajinského území? Odpověď by měla být zřejmá: konečně posílit ukrajinské vítězství poskytnutím všech dostupných zbraňových systémů, které byly dosud zadržovány. Síla vzduchu, rakety dlouhého doletu, další tanky, obrněná vozidla, zařízení na odminování, drony, všechno; Ukrajinci po tom volali od samého počátku.

Pokud však ukrajinskí partneři nepovažují úplné vítězství za možné ani žádoucí, další nejlepší věcí by bylo nastavení podmínek pro Rusko, aby chtělo vyjednávat, ale toho lze dosáhnout pouze zpětným tlakem na Moskvu. Zbývá jen málo možností: buď pořádně vyzbrojit Ukrajinu pro účinnější protiofenzivu než minule, nebo možná dát Kyjevu rakety dlouhého doletu, aby zničil Kerčský most, Černomořskou flotilu a s nimi i Putinův sen o ruském Krymu. ráj.

Druhá otázka zní: "Jakou pobídku dáte Rusku, aby rychle neporušilo žádnou dohodu o příměří a nedokončilo to, co začalo?" Toto je „spravedlivý, trvalý a udržitelný“ mír, o kterém Washington často mluví.

Ano, západní vojenská pomoc Ukrajině musí pokračovat, i když střelba ustane, protože ruský vojensko-průmyslový komplex a společnost jsou nyní pevně postaveny na válečné základy. To je naprosté minimum, ale co se Ukrajině skutečně musí nabídnout, je členství v NATO.

Bezpečnostní záruky nestačí – v minulosti nefungovaly, když Rusko nerespektovalo jakýkoli podepsaný kus papíru.

Svět se mění a bez akce se bariéry, které kdysi odrazovaly země od invaze a dobývání jejich susedů na celém světě, budou i nadále rozplývat. Tato akce musí začít Ukrajinou a musí začít tím, že nepovažujeme přežití Ukrajiny za samozřejmost.

Poznámka editora: Názory vyjádřené v rubrice op-ed jsou názory autorů a nemají za cíl odrážet názory Kyiv Independent.

Poznámka od autora:

*Ahoj, tady Francis Farrell, děkuji, že jste mě vyslechli při čtení, které možná nebylo nejšťastnější. Věřte mi, ani to nebyla sranda psát. Ale jak jsem již několikrát řekl, udržování kontaktu s realitou je jednou z nejdůležitějších částí toho, jak se v dnešní době udržet nad vodou, jako jedinec nebo jako země. Ať je realita jakkoli temná, nezabrání nám to pracovat. **Zvažte prosím podporu našich zpráv.***

Francis Farrell

Zpravodaj

Francis Farrell je reportérem Kyiv Independent. Pracoval jako šéfredaktor v online mediálním projektu Lossi 36 a jako novinář na volné noze a dokumentární fotograf. Dříve pracoval v polních misích OBSE a Rady Evropy v Albánii a na Ukrajině a je absolventem Leiden University v Haagu a University College London. Přečtěte si více

Do 1. prosince zbývají 3 dny. Do té doby nám pomozte získat 500 nových členů!

Kyiv Independent slaví své 2. narozeniny uprostřed další nejspíše kapitoly války, kdy Rusko obnovilo ofenzivy a útoky na ukrajinský energetický systém. Naši členové nám dávají finanční svobodu, abychom mohli mluvit pravdu o této válce.

81

jít

Pomozte nám získat 500 nových členů!

VISA AMERICAN EXPRESS

Komentáře 19

Nejoblíbenější

1.

Ukrajinská armáda: Desítky ruských mariňáků zabity při předávání cen

2.

Poslední válka na Ukrajině: Ukrajínští námořníci tvrdí, že Rusko utrpělo v bitvách na řece Dněpr téměř 3500 obětí

3.

Vojenské zpravodajství: Budanovova žena otrávena

4.

15 ruských válečných lodí zničeno, 12 poškozených, říká ukrajinské námořnictvo

5.

Poslední válka na Ukrajině: Německo dodalo přes 20 Marderů; Armáda hlásí zničení 80 % ruského hardwaru poblíž Avdiivky

Tipy redaktorů

Charles Michel: „Nemyslím si, že tato protiofenzíva selhala“

Jak se ukrajinská identita vyvíjela od Revoluce důstojnosti

Historik Serhii Ploky: „Čím lépe se připravíme na dlouhou válku, tím dříve skončí“

Přihlaste se k odběru Ukrajinského denního:

Novinky z Ukrajiny ve vaší schránce

Copyright © 2023 The Kyiv Independent